

Og så til allersidst til ministerens i øvrigt udmærkede redegørelse. På side 5 omtales en rapport, der skulle kortlægge barriererne for at bevæge sig rundt i Norden, og den skulle netop være kommet. Er det en, man kan skaffe sig? Jeg har forsøgt her i dag, men har ikke fået den og håber, at den kan være tilgængelig også for Folketingets medlemmer.

Som nævnt i ministerens redegørelse side 8 havde man sammen med de andre samarbejdsministre et møde i Bruxelles med EU-ambassadørerne og drøftede forskellige ting, bl.a. spørgsmålet om Schengen, hvor jeg kan forstå, at Spanien eller andre af de sydeuropæiske lande blokerer for yderligere forhandlinger omkring Schengen, fordi Norge og Island ikke vil betale yderligere bidrag. Hvad sker der på dette område? Risikerer vi at komme i en situation, hvor vi skal vælge mellem pasfrihed i det nordiske eller pasfrihed i EU?

Kristen Touborg (SF):

Allerførst vil jeg godt sige tak til ministeren for redegørelsen. Den kommer rundt om mange af de aspekter, der er i Nordisk Råds arbejde.

SF støtter et omfattende og udbygget nordisk samarbejde. Navnlig i de her år, hvor Sverige og Finland også er blevet medlemmer af EU, er det vigtigt, at det nordiske samarbejde finder sin plads i forhold til EU. Landene samarbejder allerede i forhold til EU, som ministeren også nævner i sin redegørelse, men skal nok i endnu højere grad vænne sig til at bruge hinanden til at styrke den nordiske dimension, den nordiske kultur og de nordiske værdier i EU. Det bliver ikke mindre vigtigt i takt med, at EU-udvidelsen skrider frem.

Det fører mig til et samarbejdsforum, som ministeren ikke direkte nævner i sin redegørelse, nemlig Østersørådet. Samarbejdet med nærområderne er en vigtig prioritet for det nordiske samarbejde, og Nordisk Råd har en lang række programmer for at fremme demokrati, menneskerettigheder, miljø og kontakter mellem befolkningerne i forhold til nærområderne.

Men ved siden af disse programmer mener SF også, at selve Østersørådet bør styrkes, og her har Nordisk Råd en vigtig opgave efter vores opfattelse. Ikke mindst når vi står over for en NATO-udvidelse, som risikerer at marginalisere Rusland i forhold til NATO, er det vigtigt at styrke de samarbejdsfora, hvor Rusland deltag er på lige fod.

Østersørådet med både Tyskland, Polen, Baltikum, de nordiske lande og altså Rusland kan helt sikkert spille en stor rolle rent sikkerhedspolitisk, og nu er forsvarsministrene jo også begyndt at deltage i Nordisk Råds sessioner. Så vi kan sige, at Nordisk Råd ønsker at spille en sikkerhedspolitisk rolle, og med Østersørådet kan vi gøre det mere konkret.

Ved siden af det sikkerhedspolitiske aspekt har Østersølandene fælles interesser i forhold til miljøet, navnlig i selve Østersøen. Her skal vi også styrke samarbejdet væsentligt. Men hvis vi ønsker at styrke samarbejdet, kræver det også, at Østersørådet får mere politisk indhold. De nordiske lande skal prioritere det højere og på den måde få også russere og tyskere til at gå mere ind i samarbejdet. Man bør styrke sekretariatsfunktionen og sikre, at der lægges flere konkrete initiativer og projekter i Østersørådet både for regeringens og for parlamentarikernes vedkommende. Det er simpelt hen ikke nok at mødes en gang om året til en konference.

Nordisk Råd bruger fortsat omkring 45 pct. af midlerne til sprog og kultur. Det er udmærket, men vi må sikre, at pengene bruges mest muligt hensigtsmæssigt. Der bruges mange penge til, at parlamentsmedlemmer fra de nordiske lande holder møder og seminarer rundt omkring i landene, men en virkelig styrkelse af nordisk sprog og kultur følger af oplevelsen af samhørighed mellem borgerne i Norden.

Det er vigtigere at sikre, at borgerne i de nordiske lande mødes, end at parlamentarikerne gør det. Derfor mener vi, at det er meget vigtigt at støtte udvekslingen af studerende, skoleelever og i øvrigt fremme folkelige kontakter og folkelige initiativer. Når vi lærer hinanden at kende, finder vi også ud af, hvor meget vi egentlig har til fælles. Det er jo samhørigheden mellem folkene, der giver det nordiske samarbejde perspektiv.

I redegørelsen fremhæves Odin-projektet, som også ser meget spændende ud. Her bruger man Internettet til at koble børn og unge fra Norden sammen i et elektronisk netværk. Det er en slags, der skal være mere af.

Til slut vil jeg nævne en sag, som har været drøftet i Nordisk Råd på initiativ af den venstresocialistiske gruppe, nemlig MAI-aftalen, den multilaterale aftale om investeringer. Efter forslag fra den venstresocialistiske gruppe har Nordisk Råds præsidium udformet en række anbefalinger til de nordiske regeringer.